

Недавно је Богић Богићевић одбио да прихвати функцију градоначелника Сарајева, иако су га предложиле све бошњачке странке. То је та наметнута бошњачка политика којој увијек треба њихових Срба за разне позиције да би свијету представили тобоже своју мултиетничку БиХ. И нажалост успијевали су у томе. Умивена fino упакована прича о грађанима, равноправности, мултиетничности је оно што странци воле да чују. Многи у свијету су деведесетих, а и данас, пали на ту причу.

У рату деведесетих Бошњаци су формирали Српско грађанско вијеће, са разним Пејановићима, Лазовићима, Богићевићима. Данас су то угледни грађани федералног Сарајева, могу бирати функције које хоће. Утичу на процесе, могу отворити врата било ког бошњачког функционера. Током рата редовно су сједили поред Алије. Ваљали су Бошњацима њихови Срби. Ваљају и Бошњаци данас тим Србима.

Како смо се огрешили о Владимира Јагара

Пише: Ђорђе Радановић
уторак, 25 мај 2021 13:37

Доста Срба у Хрватској је у току рата 1991-1995. било значајно Фрањи Туђману за представљање Хрватске као земље која “јамчи” права мањинским народима. И ти Срби су увијек били поштовани од било које власти у Хрватској, јер су им потребни да би могли свијету рећи: “Ево ми чувамо и пазимо Србе, ми смо цивилизација, европски народ”. То им треба да прикрију етничко чишћење 1991-1995. и умање геноцид 1941-1945, да сузбију и умање приче о НДХ.

Шта је са Хрватима и Бошњацима који су ваљали Србима током ратова 1991-1995?

Зинаид Ибраковић, пилот ЈНА. Од 1991 године пилотира војним транспортним авионима ЈНА. Превози људство и МТС ЈНА из словеначких, хрватских и бошњачких градова у градове које је контролисала ЈНА. На прослави 21. маја, Дана ваздухопловства, добија ордење и похвале. Остао је у ЈНА, превезао стотине српских официра на сигурну територију, није отишао у бошњачку Армију БиХ. Одмах после ордена у мају 1992. године послат је на годишњи, а након тога није дужио никакве послове, маргинализован је у ЈНА и у ВЈ.

Официри безбједности Војске Југославије морали су имати процјене и не вршити суспензију свих Хрвата и Бошњака у служби, него само оних за које је постојала јасна недвосмислена сумња да могу извршити пребјег. Зато ваљда и служе официри обавјештајних и контраобавјештајних служби, да направе адекватне процјене

Иван Михаљевић, Хрват по националности, пилот ЈНА, није пребјегао у Хрватску војску, остао је да служи у ЈНА. Марјан Јелен, пилот, остао у ЈНА. Зинаид, Марјан и Иван су били нераспоређени или суспендовани. Нису имали ни сто ни столицу за сједење у Србији, у коју су дошли јер су остали вјерни ЈНА, остали вјерни заклетви. Због пребјега пилота Ивана Селака и Ивице Ивандића 15. маја 1992. године, који су са два МиГ-а из Србије пребјегли и слетјели на Плесо и Ресник, Војска СР Југославије је била потпуно безобзирна према свим Хрватима и Бошњацима који су службовали у ВЈ. Безобзирна и према онима који су се доказали као одани држави и војсци којој су служили. Разумијем да је требала опрезност да се не понове случајеви Селак и Ивандић, али су официри безбједности Војске Југославије морали имати процјене и не вршити суспензију свих Хрвата и Бошњака у служби, него само оних за које је постојала јасна недвосмислена сумња да могу извршити пребјег. Зато ваљда и служе официри обавјештајних и контраобавјештајних служби, да направе адекватне процјене. Ваљали су нам Марјан, Иван и Зинаид. Ми њима нисмо.

Како смо се огрешили о Владимира Јагара

Пише: Ђорђе Радановић
уторак, 25 мај 2021 13:37

ЈНА је у свом саставу 1991. године имала 23 генерала и адмирала хрватске националности. Од њих 23 само девет генерала хрватске националности је прешло у хрватску војску, тј. прешли су у службу код тадашњег предсједника Хрватске Фрање Туђмана. Осталих 14 Хрвата генерала ЈНА су остали у ЈНА, након тога у Војсци СР Југославије. Сви хрватски официри у ЈНА су преко Јосипа Перковића добијали понуде да се “престроје” у хрватску војску. Они који су се престројили брзо су напредовали, јер хрватска војска није имала добре официре, требали су им школовани људи да обучавају и воде мотивисану војску.

Владимир Јагар, од оца Хрвата и мајке Хрватице, је 1990. године отворио очи цијелом српском народу. Капетан ЈНА, поријеклом из села Стари Градац поред Вировитице, из истог села као и Мартин Шпегељ, након што је ХДЗ узео власт у СР Хрватској активира се и ступа у контакт са сусједом Шпегељом, провоцира га са причом да је у Вировитицу стигао Александар Васиљевић, да тражи оружје које је увезла Хрватска. Када је то рекао на састанку са Шпегељом и Бољковцем, Бољковац излијеће и каже: “Мартине, лијепо сам ти рекао да то не радиш преко ХДЗ.” Јагар све то снима и документује.

Како смо се огрешили о Владимира Јагара

Пише: Ђорђе Радановић
уторак, 25 мај 2021 13:37

Цијела Јагарова породица и сви његови пријатељи су живјели дубоко у територији која није никако могла остати у саставу ни Југославије ни Српске Крајине. У сваком случају све његово је морало остати у Хрватској. Јагар није могао имати никакав мотив да “одради” Шпегеља, осим једног: Заклетва дата ЈНА

Цијела Јагарова породица и сви његови пријатељи су живјели дубоко у територији која није никако могла остати у саставу ни Југославије ни Српске Крајине. У сваком случају све његово је морало остати у Хрватској. Јагар није могао имати никакав мотив да “одради” Шпегеља, осим једног: Заклетва дата ЈНА.

Јагар је дуже од пола године радио на снимању Шпегеља. У родној кући Владимира Јагара је снимљен највећи дио КОС-овог документарног филма о наоружавању ХДЗ-а и Хрватске.

На основу снимака и материјала које је прикупио Владимир Јагар 26. јануара 1991. године телевизија Београд емитује филм о наоружавању ХДЗ-а и Хрватске. У филму се детаљно објашњава увоз оружја из Мађарске и ДДР и све прати слика и тон ријечи тадашњег министар одбране Хрватске. Шпегељ говори: “Ми смо у рату!” Тада, 1990. године. Тада су Срби још увијек у дубоком сну, несвјесни шта се дешава, још увијек пројугословенски размишљају. Након емитовања тог филма, кад су Срби из уста Шпегеља чули шта им се спрема, већина ту ноћ није спавала. Након што су сазнали да је Јагар био кључни играч у проваљивању наоружавања ХДЗ-а, власти Хрватске су му кућу дигли у ваздух. Кућу је прије минирања обишла Шпегељева супруга и рекла: “Ово мора у зрак”. Иронија је да је прва минирана кућа у Хрватској била кућа Хрвата, коју су минирали Хрвати.

Како смо се огрешили о Владимира Јагара

Пише: Ђорђе Радановић
уторак, 25 мај 2021 13:37

[\(Глас Српске\)](#)